

ניוזלטר שוויים

פברואר 2021

שוויים קרית שמונה

עבודה מהבית: מאז הסגר הראשון אנחנו מוציאים לאנשים עבודה הביתה ובכך חלק גדול מהאנשים מצליח לשמור על קשר ולהישאר בשגרת עבודה גם בסגרים. בזמן סגר הדוק כמחצית מהמשתקמים מקבלים עבודה הביתה. סיפור אחד על זה: עובדת שכמעט לא מחסירה ימים באופן סדיר ועכשיו לא יכולה להגיע בגלל הסגר. עד היום סירבה לקבל עבודה לביתה. בימים האחרונים נוצר צורך לבצע עבודה שכמעט אף אחד לא יודע לעשות מלבדה. ביקשנו ממנה "כטובה" לעשות את העבודה כדי שנוכל להתקדם (זה שלב מסוים מתוך מכלול של מוצר שלם). אחרי יום עבודה אחד בבית התקשרה נלהבת להגיד שבעצם היא מוכנה לעבוד מהבית ושנביא לה עוד עבודה כי זה מסדר לה את היום ושגרת העבודה חשובה לה מאוד.

שוויים קרית ביאליק

נושא עיקרי החודש היה יציאת רחל דרופמן לגימלאות לאחר הרבה שנות עבודה כקרמיקאית וציירת במחלקת קרמיקה. רחל ניחנה במוסר עבודה גבוהה ונטייה לשלמות ("שיגע" אותנו קצת). לאחר כ-17 שנה פרשה אך עדיין מעוניינת להתנדב יום בשבוע במחלקה ולעזור בקליטה של נריה שהחליפה אותה. צוות המרכז מאחלים לנריה הצלחה בהמשך. שיפור המחלקה - מתחילת הסגרים הוקמה קבוצת ווצאפ קבוצתית לכל העובדים. ההתחלה הייתה קשה ומעט אנשים רצו להיות בקבוצה אך ככל שעבר הזמן ונוצר שיח על הקבוצה בין הסגרים, יותר ויותר אנשים הצטרפו והדינמיקה הקבוצתית מדהימה! השאלות, החברויות החדשות שנוצרו, השינוי של אנשים מסויימים מאחורי המקלדת הוא מדהים! (אנשים "סגורים" מאוד ביומיום שכמעט ולא מדברים "פורחים" בקבוצה). הדבר מעורר מחשבות בצוות לתהליכי שיקום ופעילות ביומיום.

שוויים קרית גת

מפעל קרית גת שמעסיק אוכלוסיות משתקמים מקרית וגת ואשקלון, מתרחב. המפעל קולט עבודות חדשות בתחומי היצור וקבלנות המשנה. לשם כך, המפעל פותח את שעריו למקומות ואוכלוסיות חדשות של משתקמים. בתיאום ובסיוע סל שיקום, אנחנו קולטים אוכלוסיות משתקמים חדשות ממרחב דרום ובמיוחד מאיזור קרית גת, שדרות וישובים בסביבה. המפעל הינו חדיש ומספק תהליך שיקומי לעובדים בו בצד תנאים מצויינים כמו הסעות, ארוחות וסדר יום נוח.

שוויים חיפה

ש. משתקמת במפעל, סרבה במשך שנים לעבוד באולם היצור התחתון בטענה שיש לה שם תחושת מחנק. בשל הסגר התאפשר לה לעבוד רק באולם היצור התחתון. היא התגברה על פחדיה, נכנסה לאולם זה, פעם ראשונה ב 10 השנים שהיא במפעל. עבדה. סיימה את יום העבודה בתחושת נצחון וביקשה להמשיך לעבוד באולם זה! היא מייחסת את הצלחתה לעבוד באולם זה ואת רצונה להמשיך לעבוד בו לצמצום האפשרויות שנוצרו בעקבות הסגר ולעידוד וליווי צמוד של הצוות. מבחינתנו זו הצלחה!

כן, הסגר שנכפה עלינו הביא את מרכז השיקום בחולון למצב לא קל אך מאוד מאתגר. מצאנו את עצמנו עם כמות מאוד גדולה של עבודה ומעט מאוד אנשים (קפסולה). למרות זאת בעבודת צוות משותפת עם ארבעה משתקמים וארבעה אנשי צוות, הצלחנו לקדם באופן המעורר כבוד לא מעט עבודות. במקביל, הקשר השוטף עם המשתקמים שנותרו בבית, לא פסק ובין יתר הדברים הגיעו אלינו בקשות רבות של משתקמים אשר ממש התחננו לחזור לעבודה, חלקם סיפרו על מצבם הנפשי שהולך ומתדרדר, השעמום, חוסר הוודאות, חוסר המעש, היציאה אל מחוץ לבית והמפגשים עם חברים, הכל הפך לדבר דומם. לשימחתינו הצלחנו לא מעט לסייע להם הן בשיחות המעודדות, הן בכך שאיפשרנו להם להתבטא, ובעיקר בפרוייקט "שוים עד הבית", שנחל הצלחה רבה, שבו הבאנו את העבודה הן להוסטלים והן למשתקמים בבתיהם. כל הפעילות הזו שימחה מאוד את המשתקמים, וזו היתה נחמתם.

אנחנו שמחים לעדכן כי 50% מאנשי הצוות התחסנו כבר בחיסון השני, וחלק נוסף התחסן בחיסון הראשון. גם בקרב המשתקמים התחסנו כ- 25% ולחלק מהמשתקמים ניקבעו תורים לחיסון.

אנחנו רוצים להודות להנהלת העמותה, ליעל, עדי, פנינה ודליה וכמובן בראשם ליעקב המנכ"ל על הובלת העמותה בשנת 2020, כאמור שנת מגיפה לא קלה, ועם זאת, התוצאות מדברות בעד עצמן, כאשר הצליחו להפוך את הלימון ללימונדה.

אנו שמחים על התרומה המתוכננת שבעזרתה תוקם כיתת מחשבים במרכז השיקום חולון ברבעון הראשון של שנת העבודה 21.

התחלנו את שנת 2021 ברגל ימין.

מערך חוץ מפעלי

סיכום חודש ינואר במערך:

3 השמות חדשות

6 אינטייקים חדשים

145 מלווים בשוק החופשי!

סיפור הצלחה - א' מקרית שמונה:

בפעם הראשונה שנפגשתי עם א' הוא הודיע לי רשמית- אני מתפטר. הגשתי כבר מכתב פיטורין. לא מוצא את עצמי בתוך התפקיד, לא מרגיש משמעותי וחושב שיכול להוציא מעצמי יותר מזה. הרמתי טלפון למעסיק שסיפר שהופתע מאוד ממכתב ההתפטרות בגלל

שבאופן יחסי מרוצים מא' ולא היו רוצים לאבד אותו כעובד. התחלנו בתהליך משותף

של תיאום ציפיות מחודש- מה א' רוצה להשיג בתפקיד שלו, איך ירגיש חשוב ובעל משמעות, ומהן דרישות המעסיק.

יצאנו בהחלטה לחפיפה מחודשת של א', הבנה של דגשים חדשים, והעברה של מסר חד משמעי- אתה רצוי פה. כבר בשבועיים שלאחר מכן חל שיפור משמעותי- א' הרגיש נחוץ, חלק בלתי נפרד מהמפעל, הבין מהן הציפיות ממנו, והוריד את המגננות שעלו לאורך החודשים שצבר תסכול...

כיום, חצי שנה לאחר מכן, א' מרוצה מאוד במפעל, מחובר לצוות ולמעסיק, ומרגיש שזהו מקום בטוח בו הוא יכול להביע את הקשיים שלו ולקבל על כך מענה.

Thank
you

תודה על השיתוף!
נתראה בחודש הבא